

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra I Sverrig

Citation: Andersen, H. C.: "I Sverrig", i Andersen, H. C.: *I Sverrig*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 146. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hcaisverrigval-shoot-idm140454473136560.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: I Sverrig

Først *Cellefængselet* i Mariestad (VI). Det ondes realitet mildnes - som siden i *En Historie* - ved at blive opfattet ikke som forhærdelse, men som forvildelse. Vi ser en ulykkelig barnemorderske, et par unge hestetyve, den ene endnu dreng: til sidst en stakkels tjenestepige uden kondition (!), her ligger skylden altså udelukkende hos samfundet. Og de gradvise fremskridt vises ved sammenstillingen af fortidens brutale fangekamre med den nye humanere fængselstype, hvor der er lys og luft; og »hvor Solstraalen mildt lyser ind til den Fangne, vil ogsaa Straalen af Gud lyse ind i Hjertet«. Saadan munder stykket ud i religionens trøst, givet med solstrålebilledet som vi husker fra kirken og skal møde på ny i nonnens klostercelle og i præstens sengekammer (VIII, XIII).